

26 Σεπτεμβρίου: Μετάσταση του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ιωάννου του Θεολόγου

/ [Βίοι Αγίων](#)



Σήμερα, 26 Σεπτεμβρίου, η Εκκλησία εορτάζει τη Μετάσταση του Αγίου ενδόξου και πανευφήμου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ιωάννου του Θεολόγου.

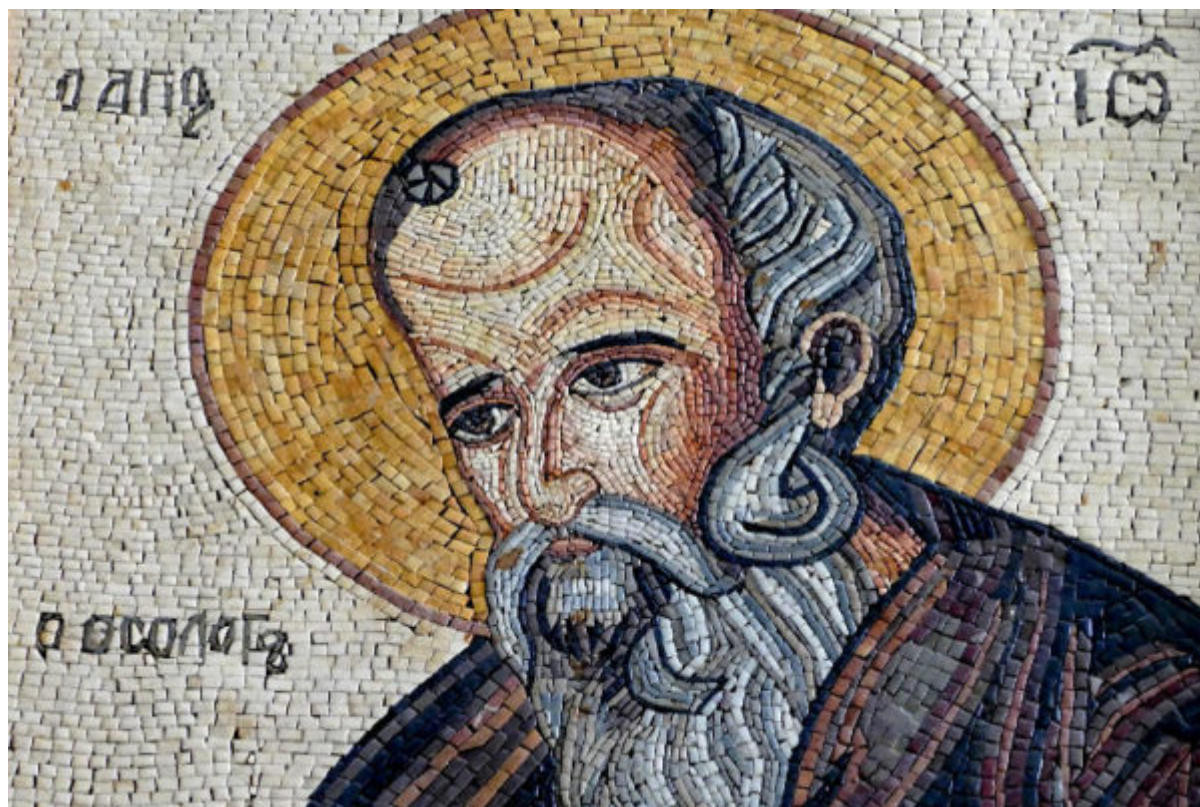
- Γράφει ο Λάμπρος Σκόντζος, Θεολόγος

Υιός της βροντής. Ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος

Στις 26 Σεπτεμβρίου η αγία μας Εκκλησία εορτάζει με λαμπρότητα τη μετάσταση του αγίου αποστόλου και ευαγγελιστή Ιωάννη του Θεολόγου. Πρόκειται για μια κορυφαία προσωπικότητα της Εκκλησίας μας, αφού αξιώθηκε να φέρει από τον ίδιο τον Κύριο τον υπέρτατο τίτλο του αγαπημένου μαθητή Του. Αξιώθηκε επίσης να είναι ο συγγραφέας του τετάρτου Ευαγγελίου με το βαθύτατο θεολογικό και πνευματικό περιεχόμενό του, των τριών Καθολικών Επιστολών του, και του

προφητικού βιβλίου της Αποκαλύψεως, το οποίο του έδωσε επίσης τον τίτλο του προφήτη των εσχάτων. Τιμώντας και εμείς την ιερή του μνήμη θα προσπαθήσουμε να δώσουμε μια συνοπτική εικόνα της αγίας και πολυτάραχης ζωής του, εξαίροντας τη συμβολή του στη διάδοση του Ευαγγελίου του Χριστού. Παρενθετικά τονίζουμε πως είναι ανάγκη να γνωρίζουμε ως πιστοί, βασικά στοιχεία για τις μεγάλες προσωπικότητες της Εκκλησίας μας, οι οποίοι έβαλαν τη δική τους σφραγίδα στη διάδοση του ευαγγελικού μηνύματος και στην εδραίωση της Εκκλησίας στα Έθνη.

Ο άγιος απόστολος και ευαγγελιστής Ιωάννης ήταν γιος του Ζεβεδαίου και της Σαλώμης (Ματθ.4,21. Μαρκ.15,40) και αδελφός του αποστόλου Ιακώβου. Η μητέρα τους Σαλώμη ήταν πιθανότατα συγγενής, ίσως εξαδέλφη της Θεοτόκου, που σημαίνει ότι οι δυο αδελφοί απόστολοι ήταν κατά σάρκα εξαδέλφια του Κυρίου και σ' αυτό ίσως έγκειται η οικειότητά τους με Αυτόν, ιδιαίτερα του Ιωάννη, ο οποίος αυτοχαρακτηρίζεται στο Ευαγγέλιό του ως «ο μαθητής ον ηγάπα ο Ιησούς» (Ιωάν.13,23). Όπως αναφέραμε και για τον Ιάκωβο, ο Ιωάννης ζούσε με την οικογένειά του στην Γαλιλαία και διατηρούσε επικερδή και εύρωστη αλιευτική επιχείρηση, έχοντας δικό τους πλοίο και εργάτες (Μαρκ.1,20). Φαίνεται πως οι οικογένεια του Ιωάννη ήταν εύπορη. Αυτό συμπεραίνεται από το γεγονός ότι η Σαλώμη, η μητέρα του, ήταν μια από τις μαθήτριες του Κυρίου, η οποία τον υπηρετούσε από των υπάρχόντων της (Λουκ.8,3. Μαρκ.15,40). Η αγορά επίσης των πανάκριβων αρωμάτων για να αλείψουν το νεκρό σώμα του Χριστού μαρτυρεί αυτόν τον ισχυρισμό (Μαρκ.16,1). Ότι επίσης ο Ιωάννης έλαβε την μητέρα του Ιησού υπό την δική του φροντίδα είναι ένδειξη οικονομικής ανέσεως της οικογένειάς του. Φαίνεται επίσης πως η οικογένεια του Ιωάννη είχε και κοινωνική καταξίωση. Το γεγονός ότι αυτός ήταν γνωστός στον πανίσχυρο και απλησίαστο αρχιερέα Καϊάφα και έτσι δυνήθηκε να εισέλθει στο συνέδριο, που δίκασε τον Ιησού μαζί με τον Πέτρο, επιβεβαιώνει αυτόν τον ισχυρισμό (Ιωάν.18,15).



Ο Ιωάννης από μικρός υπήρξε πιστός μαθητής του Ιωάννου του Βαπτιστού. Με μεγάλη προσοχή άκουε από τον μεγάλο ερημίτη και προφήτη τις περί του Μεσσία προαγγελίες του. Επιθυμούσε με λαχτάρα να έρθει Εκείνος στις μέρες του και να τον γνωρίσει. Κάποια μέρα ο Βαπτιστής, έχοντας μαζί του τους δυο μαθητές του Ιωάννη και Ανδρέα, είδε τον Ιησού να βαδίζει κοντά. Τότε μαρτύρησε γι' Αυτόν λέγοντας: «ίδε ο Αμνός του Θεού» (Ιωάν.1,37). Αμέσως οι δυο μαθητές ακολούθησαν τον Ιησού και τον ρώτησαν που μένει. Αυτός τους είπε: «έρχεσθε και ίδετε» (Ιωάν.1,40). Αυτοί είδαν που μένει και έμειναν μαζί Του όλη την ημέρα. Ο Ιωάννης συγκινήθηκε αφάνταστα από αυτή τη συνάντηση γι' αυτό πήρε τη μεγάλη απόφαση, μαζί με τον αδελφό του Ιάκωβο. Άφησαν την αλιευτική επιχείρηση και ακολούθησαν τον Κύριο (Μαρκ.1,20).

Ο Ιωάννης αξιώθηκε να ανήκει στον στενό κύκλο των τριών μαθητών του Κυρίου, την οποία αποτελούσαν ο Πέτρος, ο αδελφός του Ιάκωβος και ο Ιωάννης. Συμπεραίνεται ότι ήταν ο μικρότερος στην ηλικία μαθητής του Κυρίου, σχεδόν έφηβος. Ο υπέροχος χαρακτήρας του, η υπακοή του, η πίστη και η αφοσίωσή του στον Κύριο, είχαν ως συνέπεια να είναι λίαν αγαπητός από τον Ιησού και τους άλλους αποστόλους. Εξ' αιτίας του σπάνιου αυθορμητισμού του επονομάστηκε από τον Κύριο Βοαναργές (= υιός βροντής), όπως και ο αδελφός του Ιάκωβος. Κάποια ημέρα όταν διέρχονταν κώμη της Σαμάρειας και οι κάτοικοι δεν τους δέχτηκαν, ζήτησε από τον Κύριο να πέσει φωτιά από τον ουρανό και να τους αφανίσει. Φυσικά ο Χριστός τους απάντησε πως: «Ουκ οίδατε ποίου πνεύματος εστέ υμείς' ο

υιός του ανθρώπου ουκ ήλθε ψυχάς ανθρώπων απολέσαι, αλλά σώσαι» (Λουκ.9,54).

Ως στενός μαθητής του Χριστού ευτύχησε να δει το θαύμα της Μεταμορφώσεως του Κυρίου (Ματθ.17,1.Μάρκ.9,2), την ανάσταση της κόρης του Ιαείρου (Μαρκ.5,35.Λουκ.8,51) και να βιώσει την αγωνία του Διδασκάλου Του στον κήπο της Γεθσημανή (Ματθ.26,37.Μαρκ.14,33). Μαζί με τον Πέτρο στάλθηκε να ετοιμάσει τον Πασχάλιο Δείπνο (Λουκ.22,8). Κατά την ώρα του Δείπνου έπεσε στο στήθος του Κυρίου, παρακαλώντας Του να τους αποκαλύψει ποιος είναι υποψήφιος προδότης μαθητής (Ιωάν.13,25). Βρήκε το θάρρος και παρέστη στη δίκη του Ιησού (Ιωάν.18,16) και παραστάθηκε περίλυπος κάτω από το σταυρό στον φρικτό Γολγοθά. Ευτύχησε επίσης να γίνει ο προστάτης της Θεομήτορος κατά παράκληση του Εσταυρωμένου Διδασκάλου Του (Ιωάν.19,26). Αξιώθηκε να είναι ο πρώτος μαθητής που είδε το κενό μνημείο, μετά την ένδοξη Ανάσταση του Χριστού (Ιωάν.20,2-4).



Το άτοπο της αιτήσεως πρωτοκαθεδρίας στην εγκόσμιο βασιλεία του Χριστού, όπως εσφαλμένα την φανταζόταν, προκάλεσε την αγανάκτηση των άλλων

μαθητών, όμως όπως φαίνεται αμέσως συνετίσθηκε (Μάρκ.10,35).

Μετά την Πεντηκοστή έμεινε κατ' αρχήν στην Ιερουσαλήμ ως σημαίνον στέλεχος της Εκκλησίας (Γαλ.2,9). Μαζί με τον Πέτρο ποιούσαν, δια του Κυρίου εξαίσια θαύματα (Πράξ.3,7). Στάθηκαν με παρρησία απέναντι στους αρχιερείς και ομολόγησαν τον Χριστό (Πράξ.4,13-22). Απεστάλη μαζί με τον Πέτρο στην Σαμάρεια να κηρύξουν το λόγο του Θεού (Πράξ.8,14).

Αργότερα μετέβη στην Μ. Ασία, όπου έγινε επίσκοπος της Εφέσου. Με κέντρο τη μεγάλη αυτή πόλη έκανε τεράστιο ιεραποστολικό έργο σε όλη τη Μ. Ασία. Δίδασκε νυχθημερόν τους πολυάριθμους μαθητές και συνεργάτες του, τους οποίους έστελνε σε κάθε απομακρυσμένη περιοχή να ευαγγελίσουν όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους. Αψηφούσε τις δυσκολίες, τις απαγορεύσεις, τους εξευτελισμούς και τους σωματικούς του κόπους. Πολλοί μελετητές δίκαια αναφέρουν πως ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος είναι ο θεμελιωτής του Χριστιανισμού στη Μ. Ασία. Χάρis στο έργο του εδραιώθηκε το εύρωστο και δυναμικό κομμάτι της Εκκλησίας τα πρωτοχριστοανικά χρόνια. Το 95 μ. Χ. εξορίσθηκε στην Πάτμο, όπου έγραψε το βιβλίο της Αποκαλύψεως. Πέθανε σε βαθύτατο γήρας περί το 105 ή το 107 μ. Χ. στην Έφεσο. Κατά την παράδοση δεν βρέθηκε το σεπτό του λείψανο, πιστεύοντας ότι μετέστη από τον Κύριο στους ουρανούς. Είναι ένας από τα ελάχιστα ανθρώπινα πρόσωπα ο οποίος αξιώθηκε αυτής της τιμής! Το σεπτός τάφος του ήταν και είναι μέχρι σήμερα τόπος αγιασμού και θαυμάτων για τους πιστούς, παρ' όλο που σήμερα αποτελεί τουριστικό αξιοθέατο για τους κατέχοντες την ελληνική μας Ιωνία, τούρκους!

Ο άγιος απόστολος και ευαγγελιστής Ιωάννης κατέχει ξεχωριστή θέση στην Εκκλησία και στις καρδιές των πιστών. Τα ιερά και θεόπνευστα συγγράμματά του αποτελούν τη βάση της θεολογίας της Εκκλησίας μας. Επιπρόσθετα, ως μαθητής της αγάπης, εμπνέει τους πιστούς να γίνονται και αυτοί φορείς της αγάπης και του ελέους προς κάθε ανθρώπινο πρόσωπο. Η πολυτάραχη μαρτυρική ζωή του δίνει κουράγιο σε κάθε πονεμένο και κουρασμένο άνθρωπο, να συνεχίσει την επί γης στενή και τεθλιμμένη ατραπό της πορείας του προς τον ουρανό. Ιδιαίτερα ο σύγχρονος άνθρωπος, ο οποίος βιώνει πρωτόγνωρες θλίψεις και δυσκολίες, έχει την ανάγκη ηθικών και πνευματικών στηριγμάτων, προκειμένου να σηκώσει τα δυσβάστακτα φορτία του. Το μαρτυρικό μας Έθνος, έχει απόλυτη ανάγκη της εξ' ουρανού αρωγής του, έστω και αν δεν τη ζητούν οι κυβερνώντες του, για να αποφορτιστεί από τη φοβερή και πρωτοφανή δίνη, που βιώνει τα τελευταία χρόνια. Η ιερή προσωπικότητα του αγίου αποστόλου και ευαγγελιστή Ιωάννη μπορεί να είναι ο προσωπικός και συλλογικός αρωγός μας, με τις αέναες ικεσίες του μπροστά στο θρόνο της μεγαλοσύνης του Θεού. Ας τον επικαλεστούμε και να είμαστε σίγουροι ότι θα μας ακούσει και θα σπεύσει να μας βοηθήσει, διότι ως

μαθητής της αγάπης, μας αγαπά και νοιάζεται για μας!